

KERRO
(partituuri)

Jouni Tossavainen

KERRO
(partituuri)

Jouni Tossavaisen runot:

Juoksijan Testamentti, Testament of The Long-distance Runner, 1985

Kaksitoista kuvaa, Twelve Images, 1986

Hevoskomppi, Beat of The Horse, 1988

Metsännenä, The Nose of Spruce Wood, 1990

Hakamono. Autoalan pikkujättiläinen, The Automobile Giant, 1992

Arboreta, Arboretums, 1995

Laani. Valitut puurunot 1985 – 1998, Timberstore. Selection of The Best Treepoems 1985 – 1998.

Kaikki hyvin. Tekstiviestit Kuopio – New York, OK. Mobile Messages Kuopio – New York, 2001

Kaikki hyvin. Kuunnelma, OK, Radio Play, Yleisradio 2002, Lulu 2007

Liiketoimintasuunnitelma, The Business Plan, 2004

Kerro, Tell, 2007

Kerro (partituuri), Tell (score), Lulu 2007

Copyright © Jouni Tossavainen 2007

”Äänirunous s. Kielellis-musikaalinen taiteenlaji, jossa hyödynnetään puheen äänteellisiä piirteitä perinteisempien semanttisten ja syntaktisten arvojen sijasta.”
(Teemu Manninen, *Tuli & Savu* 3/2006)

Äänirunous on erityinen tapa saattaa ihmisen tai koneen puhe ja ruumis yhteen niin, että ääni astuu kieleen ja löytää sieltä sen mahdollisuuden, joka runous voi olla kuultuna. Näin ollen äänirunous on puhuvan ruumiin korvia hivelevää materiaalisuutta.
(JT, 2007)

Henkilöt:

JELENA
STEPHEN
FAUNI

Tapahtuu paikassa, jossa ei ole hiljaisuutta.

I TALO: SISÄLTÄ JA ULKOA

1. Yö

STEPHEN (*int. kaupunkikoti*)

kerro
 jos kerrot
hiljaisuus on lintujen keskustelu

(öinen kaupunki humisee tarkemmin)

STEPHEN

miten pieni
 pienestä kurkusta kokonainen kohina
miten kivitaskusta löytyy kaupunki
 korva korvien väliin

(lintu laulaa häkissä)

yön huminassa nousi päivä
 tauko valon katkeamattomassa raivossa
kaikkialla luodoilta paljakalle rauniorastas kotona

JELENA

”hiljaisuus on lintujen keskustelu”
 rastaan tsik srii piste tai pilkku
loppu kuuntelen

STEPHEN

”kuuntelen”
on tuuleen sävelletty vastaus: valo puhuu kaikkialla
kirkkaat sanat pimeät leikit kukin
 avaavat vesireittejä kurkipurkaumia
mikään linja ei erota pyörien jyrinää susien ulvonnasta

(ext. kaupunki nousee, jyrisee ja ulvoo)

FAUNI (*int. kotisänky*)

kukkuupa kukkuupa kunnian käki
 kun basso
barbit puhaltavat aavikkomyrskyn
 unelmiensa häistä livertävät kenit

(lintu laulaa häkissä)

2. Aamu

STEPHEN (*int. kaupunkikeittiö*)

yksi sula samettiaamu lintusten ääni kovenee lämmitessään
niin kuin ihminen risusavotassa
sokeus korvaa kevään tuoksut kun tuntemuksen korvaa näkemys
korvaa lähde
korvaan solinalla solinan

JELENA

”korvaan solinalla solinan”

(*kääntää aamulehden sivua*)

lähteen solinassa kalastajan katse
jopa mykkä kala iloitsee

tykeistä valettiin kölnin paksu pietari
pimeät tornit valaisee kultaisen kielen kumahdus
laittaa laita jäisen kellon veret vyörymään
pitkin yötä yötä pitkin
kattokäki kuuntelee kuka saa unelmia

STEPHEN

lokit lokki merilokki kalahavukka kirkuvat kauppatorille valot
ihminen ei ehdi nähdä ilman syytä
hetken tuoksun peittelee kevyt käsi
ilman liikettä ilman hengittävänä mykkyytenä
äänetön tie kantaa torin yön yli
hengen saa siivet selkäänsä horisontin suunnassa
niin kuullaan tänne asti merten kohinassa
jossa äänestään kiinni saanut tarvitsee hyviä lentotaitoja luonnostaan
niin kuin lintu joka laulaa äänellään
vanki olen maan

FAUNI (*int. saapuu, laulaa*)

”vanki olen maan”

STEPHEN

helvetissä ihminen on kuunneltuaan äänensä kerran
kuka mikä muu ei ole helvettiä on

JELENA (*faunille*)

sanansaattajalla on siivet mutta millainen ääni on enkelillä

ihmisellä kuin enkelillä on kädet mutta millainen korva on hänessä
miten hän kääntelee sulkiaan tuulessa vai tyyntykö auringon puoleen

jossain hermeksien viestissä yllisen ja alasimen voimat tanssivat virtaa kurkkuun
mi mi kukkuu

kukkuu tsirp tsirp
ja helläkorvaisinkin rengastaja
jää ilman sulkaa
sulalle saattajaksi

STEPHEN/FAUNI (*räppäävät*)

kohta koko keho keko koho ohta sillä tolalla olalle hela kuu kyllä kumina venyy
sydän jytisee kuin mäntyä halatessa vähintä mitä voi toivoa ja kaiken saa syliinsä

STEPHEN (*kuin vaimolle*)

kilpikaarna/kuultava
kartta poskea vasten
et ole tyhjä ääni oksan alla ihmisen käden alla täys nuotti
tai kantapäiden näppäily kylkiluissa sen sivuilla soi
ja se on heti ilmassa niin kauan kuin suusi höyhenjälki avaa suuni sulkia

sulkia suuni sanat
laulun kurkulla

JELENA (*miehelle*)

katso itseäsi sattumalta puiden piilosta poimittua tinttiä
ja mitä sinä hömötiainen muuta näet kuin olet
mykkyytesi syyt ja ansiot syy jättää kivet kaikki pehmeä syötäväksi
mikä ilo kova tyynessä järvessä

tyhjentyvässä valossa ilman kaloja yhtä tasaista kuin aina selvän verkon yllälaita

siniaallossa kuuletko uuden vuoden piilossa pidetyn lahjan ääniäänättömyyden
kuoleman alku ei tauko vaan
toinen toista ääntä
vielä kuin varjo varjon hitaus hiekassa
hiljaisuuden hiljaisuus maan
sen alla höyhenen kovuus sulaa silmissä
silittää sinua niin pitkään kuin on oloa

ei paina hetki ollaan valmistaa alkua loputtomasti
vesi ja ilma puhelevat: hoo hoo ooh ooh
puheluista syntyvät pilvet lintu moni muu

JELENA/FAUNI

”vesi ja ilma puhelevat: hoo hoo ooh ooh

puheluista syntyvät pilvet lintu moni muu”

(lintu laulaa häkissä, kaupungin kohina muuttuu tietokoneen hurinaksi)

3. Päivä

STEPHEN *(int. tietokone, vessa kahisee oven takana)*

paperikorit soi linnunruokaa
ja vessa laulaa hyvin kuivaa tulta
 siinä missä korvaan nousi varmuus
ei taivas vaan kohinan tasa-arvoisuus
yhtä totta tuulta kivet pellot puu koneiden tiet samaa tikkiä vetävät päälleen

(kahina loppuu, tietokone jatkaa)

tai repäisevät itsensä irti rungon ruumiista
yleisen yhtäläisen myrskyn säestyksellä omasta päästä elävät
säveltävät erottelut aloittelun loput yhtälöt säröt
keskelle avosettiä virran kotia joka vaeltaa silmästä suuhun mullasta
korviin auringosta juuriin ja sivuun

oi ota maista maallisen taivaallista värinää
ylystyä äänellistä tasavallassa

(tietokoneen hurina vaipuu, kaupunki nousee)

näkymätön auto ohi kumma urosbasso jytkeessä
 aika meni vasemmalle kuulumattomiin
naaraskone metsään oikealle

uskot jos kerran kurkistat mistä kurkusta ääni nousee
 katso jos uskallat mistä huulista ilma ilmaantuu kielelle
mikään sieltä tulee ei voi olla kaunista

(näppäimistö helisee; haapa)

lintuna hämään hämäryyttä
lintuna laulan kirjaimet kurkkuun sanassa
 niin kuin kynässä kuolema juhlii
ääni oli ääni ja poissa tänne palaamatta

hyviä löylyjä sydämessä niin kuin sulassa kädessä

(tahtia pari delete-kuolemaa)

”sulassa kädessä” jossa ääni ja kieli lepäävät ajatusta tutkistellen
 siellä ja koneessa yskähdys tallessa

helvetissä ihminen on kuunneltuaan äänensä kerran

kuka mikä muu ei ole helvettiä on

(tauko; tietokone sammuu)

STEPHEN

varjo tipahti varis kuolee ränniltä pois ääntä päästämättä
säikähtikö ihminen vai madot yhtä sokeat tikkaat
lennä lintu takaisin tule menneet ovesta suoraan toinen kohti

JELENA *(kaikuna miehen päässä)*

tutkija katseli lintuja kunnes hän tuli
tutki tikkoja kunnes hän meni
kuunteli lintuja kun häntä ei kuulunut
twit ääni sattui särkevään

STEPHEN

”twit ääni sattui särkevään” tintti tintit hyppii
oksilta nuotti soittaa vaahteran vaaleita luita
lumi yhtä äänetöntä pli pli kieltä twit twit twit lintuset
liversivät yhdennentoista hetken alkaneeksi

toisteta hetkeä lyhyt luodin laulu pitkä valo
laatikossa liikenne jatkaa siitä ja hän jää palaamatta vaikka
koneet vaipuvat

(lintu visertää häkissä)

oli kellot niiden kumu korville
oli pallo joka jäätyy ilmaan
ilo lämmön keskelle kuin pannulappu

JELENA *(int. keittiö, vesipannu sähköliedelle)*

”ilo lämmön keskellä kuin pannulappu”

mikä halkaisi pyrstön
tuskastako pääskynen laulaa ilokseen
hivittävä hinta kujerruksesta jota monet tahtovat
toiset jopa nauttia venetsiassa jossa kaiteet kukoistavat sulavasti

(lintu visertää häkissä)

tyhjällä lintulaudalla sirkku sinirinta vetää henkeä
ilman ruokaa
kirkkaassa pakkasessa kuuluu
miten suu jäätyy satakielet tippuvat

hyvät herrat ja rouva plums hohtimet kaivossa nälkä näkyvissä
kuka sulattaa sanaksi

jos olisi olisi kesä

(lintu visertää häkissä)

JELENA

tuomi kukki maa valkeni siepon verran
ja yhäti yhäti titiääni jatkuvaa läpimenoa
varjona hiljaisuus hyvä hyvin päättyy kaikki
ääni ilman virtaa joki juokseva vesi palaa pilvissä
koskissa kolisee menee mukaan
puroon joka ei tunne reunaa
rypäs lipuu kanavaan oikeastaan
ei tule vasemmastaan
kantaa paljon hedelmiä:
sankarin talot pahantekijän kirveet amerikan potun unionin
joka poikii lisää hedelmiä: iso tähti isompi keinolintu traanisella mitalla
kitalakinen ilmaliikelaitos äänteiden kokoamisajot rengaskätisille
lyhytnokkaisen hanhenkin
kuka osaa olla ottamatta
kun liverryksessä kudotaan päätöntä pannumyssyä

(vesi kiehuu hellalle)

4. Ilta

STEPHEN *(ext. kaupunki, kävelee edestakaisin puuterassilla)*

on ovi eikä muutenkaan mikään taulu, joka istuu terassilla ja tuvassa, ja miten kuka asettelee suunsa
kuin pilkkunsa, pisteiden kivet. Joutu maa, merkki ja kirjoitus, yhdellä sanalla joutu
istu terassilla ja lasin takana odotti virhettä, karannutta ääntä, säröä ja niin edelleen halkeamaa, sitä
jossa on väliä.

(tsirp, tsirp, hätäilee lintu häkissä)

Muisti hävittää pisteen kuten ääni, että myös pilkut, sanoi hän kuka oli korvat kuten ihminen, silti
kuka ei halua olla Lenin, ensimmäinen kivi ja korva, korvaamaton Jeesus myös yliskamarin
kaapissa.

(tsirp, tsirp)

Jos ensijumalaa tai Muhammedia ei kuulu, mustatokko sulaa suussa kuin piste muistissa tai voi
rytmisissä. ”Se on smörbult”, päättelee kitusissaan sanakirja liki hiljaa kuin Suuri Lintukirja.
Painavaa sanottavaa kummasti ja kuistilla kuka, liki pihalla lasit edessä viisus korvilla. Ei löydä
täältä enkä sisältä vastausta, jota hän lähti tuvasta terassille korvaamaan.

Onnellinen kansa laulaa koko ajan penkin päässä, jos linnut tanssivat sähköä langoilla, joita pitkin tieto kulki ennen kuin korvat poistettiin käytöstä kuten kuka ja tilalle asutettiin kohina. Taivas on niin iso otsa, että siihen mahtuu maa, Buddhan ja Marxin vihreet, mutta pää jää kiinni jos kättilö ei hoida korvanlehtiä roskeisiin ennen kuin napsuttelee kullatun kipsipään napanuoraa.

Mutta missä hän on minä, kuka istui kuistilla, penkissä ja terassilla ja missä välissä kuulee nämä jutut ja yhtä aikaa ne jatkavat ja venyttävät lukuja sivun sivusta sinua ja tulevat paperin laidasta rahana kuin Kekkonen, Kekkonen, vaikka joku joutu vetäisi oven kiinni, kädet karvahatun päälle, sulakkeet irti tuppineen.

Miten pienillä äänillä lähtee henki miljoonilta ilman osakkeen laihoissa lihoissa näkymättä ryppyä tai ohjus. Miten isoja tähtiä ja äänettämiä sotia, eläketuulta hyvän paperilla.

(tsirp)

Hätänsä emot huusivat koko päivän ja illan kenenkään häiriintymättä. Kivitaskun kivet eivät uskaltaudu pesästä, vaikka kuollut äänikävelijä lukee partituuria ja kuvaa eloa korvaan kylmään asti. Pelkkä ajatus pelottaa pihapuun pöntössä.

”Ruvetaas ottaan, pienet pihalla”, sanovat, ja vihdoinkin kissa kutsutaan sisään. Hänen nimensä on Aadolf tai Rouva Cogito, joka ei erota varista harakanpesästä, selittää hyvin koputtaako tikka puussa vai koron puun sisuksissa.

(ext. kaupunki nousee ja kasvaa tietokoneeksi)

Pesässä on ovi ja muutenkin tiiviisti rakennettu eikä mikään kieli, joka istu terassilla ja tuvassa, ja miten...

II SADE

FAUNI (*int. leikkii ruudulla*)

tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip...

STEPHEN (*int. ikkunan takana liikennettä sateessa; renkaiden suhina muistuttaa elokuvaprojektorin ääntä*)

kulu kuluu

tip tippuu

lumisateen ehtisi sateeksi äänessä olisi kuvaus

kuten hiutaleessa

tiet lentävät silmistä sisään

yhdeksi tieksi joka ei vie

ja jyrisee takaisin

jos joku jouto joutuu sulkee silmänsä molemmat

lintu ehtii

joka valpastuu sirpaleen verran viiltää vilinää

hivelee halulla kuten kukin lukee

ja tahtoo sulkea korvat puolesta

kellään ei samanlaista ääntä ei toisen silmiä

(*tietokone hurisee, näppis havisee*)

silmät ne vilistävät kuin rivit raketeiksi korville

peittääkseen vanhan äänen joka nousee on nousussa

lasku täyttää meret mereksi

tip tip puu kohinaa

FAUNI (*leikkisadetta edellisen alle ja seuraavan runon päälle*)

tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip tip...

JELENA (*int. keittiö*)

sataa sataa sisään asti hitaassa tempossa sumenee sataa patinaa silmiin

- tip – tip - tip – tip -puu -----

ääni kirjoittaa edelleen nimeään veteen katkeamatta edelleen kuvan edessä ja takana ei tapahdu elo jatkuu tasokkailla kiiltävillä pinnoilla korvaan tarttumatta laseja liikuttelemalla ikkunaa kapeammasta raosta katto näyttää sinisemmältä maanmatto ylettyy pesemään koko taivaan alaspäin tullessa harva kantaa harvan murhetta niin kuin pilvi jonka varjo ja vesi valloittavat tasapuolisesti mustat lampaat syövät sumut villoiksi kirkkaasti kuin sade pesee kaupungin linnut laulavat ilman -----

marmori jäkälää lipareet ja lätkät kyllä ihminen pelastaa teitä ahtaissa solissa
hampaiden välistä vedetään kantta vetoan aakkosten diktatuurissa jossa

työpaikoista ei rakennu ryhmäkuva vaan huojuva omakuva huokoinen huopa
imee sanoja niin kuin tie pistää hunajametsän sisään ja tupakka kasvaa

kasvojen sisään yhtä äänekkäästi ihmisessä puhuvat kuvat kaikki ne teokset
joiden olosta ei ole tietoa eikä ole olet kuullut siellä ne löytyvät vaikka et näe

peilistä eivät tartu nauhalle hämärän kohinassa vaellamme alati yläti ja jatkuvasti
sanomme hyvästi tässä alattomassa pisteessä jossa valoja hyvä laittaa rajaksi

(ext. sade)

JELENA *(int. keittiö, lapselle)*

taivas pimenee mieli kevenee
kuuron alle hukkuu siiven kiire

FAUNI *(varovasti tietokoneella)*

tip tip tip ...

JELENA *(int. sade alkaa ulkona)*

pian on aika ohjas ohjas ohjas ilmassa neljä
kuoleman kivistä kättä hakkaa marmorissa valjakkoa

sade niin raskas hyvä pesä myönnyn sumun puraisulle
ja taivaan kirjastot yhtyvät viileäksi vedeksi
hitaiksi pisaroiksi silmissäni kukkien kynsiin asti

kuten kauppakatu täynnä puluja jumala loi kaiken soimaan
kuulumatonkin ääni kokonainen osa suurin yhtä ystävää

kuule kuuntele/ vielä/ ja vielä/ kuuntelua on/
ja jos näin näin sinut linnut lensivät ohitse yksitellen

FAUNI *(taustalla)*

tip tip tip ...

JELENA *(int.)*

”ja jos näin sinut linnut lensivät ohitse yksitellen”

(konesateen kohina, jota vasten huutaa)

huokoisesta tiiviiseen tiivistä huovaksi: ksi ksi

hiljentyen vahvistuu kohina
vaahteroiden valmistuvat puut hiljaisuudeksi
eroavat ajallisesti ikuiseen iloon ja autuuteen

(sade vaimenee tauoksi asti)

”iloon ja autuuteen” jos’ onneksi ei edes äännähdystä
silti puut jatkavat
kuten linnut keskustelevat tietämättä kauneudestaan
pilvet puhuvat sadetta vaikka salaa ojitettu museo
maa vastassa

STEPHEN *(int., autoja märällä kadulla)*

”maa” vatsassa

yksinäinen auto liimautuu toisiin pitkällä mustalla
mahtavaa kuulua maailmaan
kuulu maailman tuu tu minäm minä
sateen ääni ceevee

jos minulla olisi sama ääni kuulisinko mitä hän laulaa autossaan
näkisinkö viereesi miten vielä tulee kylään
tuli ja meni
kävi lämmittää mennessään

(lintu laulaa häkissä)

III MERI

(tietokoneen humina kaupungin kohinan kautta mereksi)

1. Rannalla

JELENA *(ext. karjankutsuhuuto, johon lokki vastaa)*

uum maa uum ma um ma umma ammu am mu am muu aam muuu

STEPHEN *(ext.)*

”umma ammu ammuuu”

(tauko, meri kohisee kuin kaupunki)

tietävätkö lokit rannalla mitä odottavat aalloilta

FAUNI

kuin kissa itkisi tissiä

STEPHEN

tai jänisliima tekee koiran hulluksi

JELENA

päivät pitkät arvet raita maisemassa

tai paju

äkkiä on juhlat

pyyhkeen pitkiä nauhoituksia

nousuvesi painaa levää hyväillen jalat auki

STEPHEN

aavalla rannalla satoja tuulia ja tyyliä heittää vettä niin että kukaan ei näe toista eläintä selkä tuulta päin penkan takana tai puskassa nokkimassa

kuoppaa valmiille astialle joka ei tapaa toista samanmoista samalla asialla yhtälailla ihailmassa elämänsä avaimia kädessä kunnes sade lentää meidät

kasaan samaan avoimen pensaan katon alle porisemaan ilmoista kuin madoista taivaallisesta ilmoituksesta niin jokapäiväisestä hetken tuoksusta

poikasen poskesta pulun pompusta rollaattorin hitaasta natinasta hiekan jyvien totuudessa josta fossiilit puhuvat vaikenemalla kunnes joku heittää

vettä ja sen maan tuoksuisen välähdyksen värit huutavat kuin lepakot pihalla vähän ennen kuin sarastus irtoaa latvasta ja valkeus

tulee kuin lakana horisonttiin tai lumi joka suutelee merta marraskuussa kun kukaan ei edes aallonmurtaja jaksa olla katsomassa

lentojemme suuruutta nuoruutemme suoruutta vanhusten yritteliäisyyttä

etelää kohti aavalla rannalla kohvaisella sannalla jonka pimeyteen
harva tahtoo lokakuussa ja vielä harvempi toista rantaa katsastaa missään
kuussa ei jaksa edes vettä heittää vaikka siellä ei ole
tapoja tuulia tyyliä sukia höyheniä kun ei näy edes henkeä vastuksina
nyt on sielua keuhkoissa meri suolaa silmissä ja tämä
ilma elo kuu pidä se sekä horisontti nokka että kurkku väljänä kuin vesi
tai pilvet vettä joka tottelee auringon ääntä eikä ota tuulesta murhetta

(ext. kaupunkimeri aaltoilee laiskasti)

JELENA

liikkumatta liikutaan kumminkin äänestä sen kuulee ei ihmisen silmistä lokeista rannalla jossa

STEPHEN

rannalla jossa hento hiekka sulattaa meren veden veltto toistu

JELENA

sanelee syntyjä sulkematta korvia pelkäämällä vaappumalla vasten mikä

STEPHEN

mikä virtaa vasten suljettuja ovia vasten ilman seiiniä

JELENA

toivoa taivaasta joka on löytää paikkansa ilmasta syntysanojen tuolta puolen johon tällä

STEPHEN

tällä puolella tahdotaan tarttua liiskautua

JELENA

liikkumatta karvaalta kuulostaa kuuluu kuitenkin liikutaan

STEPHEN

liikutaan liikkumatta kuin fossiilit miljoonia miljoona

JELENA

miljoona vuotta saven sylissä säkissä syntymässä kuivuneen meren haudassa

(tip tip tip, kone)

JELENA

”kuivuneen meren haudassa” jota vaivaa tuoreen sateen litinä

STEPHEN

litinäessä kaivetaan tulitikulla valaan luuranko silmissä liikkumatta

JELENA

liikutetaan terävää päätä silti rasahtaa rikos kuin ajatus simpukan kuori suu

parahti säröksi jota ei enää erota

STEPHEN

erota ei enää siruja maan maata kokonaisuudesta aaltoa aallosta tyngät kuuluvat kuluivat

JELENA

sinne joka ei pakota jota ei kerrota ei ole sitä isompaa nuijaa päälle ja kun

STEPHEN

sanotaan sanotaan maa tai meri on se jossain mielessä isompi ääni kuin pelto ja paju on järvi

JELENA

meren tytär fruen fra havet päähenkilönä suru

(ext. meri puhtaana)

JELENA

”fruen fra havet päähenkilönä suru” hankalaa ääntää olematta olematon lintuna lokki lennossa

STEPHEN

nyt tai fossiilina pesässä yhtä lähellä tai kaukana ihmettä ja pakko

JELENA

että on liikkumatta matto meri raita horisontti tiheää sinistä isketty laipioksi sellaista voi

STEPHEN

voi sellaista voi kutoa ihminen

ihminen linnulle nimeksi

(ext. meri)

2. Saarella

JELENA *(ext. rantakallio, ilta)*

äännet tulevat takaisin kierrettyään lenkkinsä niin kuin meren aallot jotka eivät uppoa
vaan toistuvat ja aaltojen harjoissa ratsastavat kuolleitten sanat hiljaa hitaasti

sulokkaasti suutele heitä maistele nauti kuin kaikuna siitä mitä saat tavata sitten kun äänesi tulevat
takaisin vääjäämättömästi peräkkain tai kaikki kerralla

valon nopeudella ajan alku hiljaisuus ja räjähdys jatkaa varjojen harsintaa
harventuvassa metsässä luiden luolassa

(ext. lokki)

STEPHEN *(int. talo rannalla)*

kurjet kyntävät korkealla mykkää peltoa mykistymättä hiljaisuus onnittelee

pimeys saarella josta koko meri poistetaan yhdellä sillalla

ja pilvet

pehmentävät tyrskyjen piikit ajelehtimaan

valkeat evät puhkovat matalaa mieltä kunnes horisontin saksi korjaa

evät ja pilvet ja korvat kostuvat aaltojen teristä

taivas kirkastuu kun aallot kuuluvat yhdellä korvalla

kaksi leivosta villivehnää taivaan lautasella

sanoinhan että yksin ihminen runoilee kurjaa musiikkia jota kerran soitetaan saloilla
toisen kerran vesi ja linnut puhelevat säveltäjää paremmaksi ilmaksi

syvässä asuu hurja keli

yö on joka päivä kun pitkällä selällä sotka puhkoo pintaa

FAUNI (*int. yläkerta*)

meren paikka saari on ja sen hetken viitatieisella on saari kesän paikkana
vaahterassa bacchuksen parta ja suu repeävät sanaksi

oksallani juuri nyt vaeltaa leivon laulu huviloiden yläkerrassa
taustalla kaupungin humina itää väylällä

alakerrassa kuikka sukeltaa ylös ja alas kuin dodo
keinulintu

(lintu laulaa häkissä)

IV BLACK POX

1. Studio

FAUNI (*int. tv:n uutistenlukija*)

hebban olla uogala nestas hagunnan hinase hic andu thu uuat unbidan uui nu

STEPHEN (*int. toimittaja*)

Hebban: Famous first words; oldest written dutch, approx 1100 ad: "Have all birds started their nests/ Except me and you/ So what are we waiting for?" (Lähde: verkko).

Kadonneen äänen lyhyt haastattelu

(FAUNI) upupa sano apupupu

(JELENA) minä olen niin kuin pelikaani korvesa sano strutsi

(STEPHEN) ylä ylä sano älylintu

(FAUNI) stii stii tips tii tii äks tii tii tota ota kiin tipi tipi niin sano talitintti

(JELENA) tia tia sano black boxin mahasta vedetty seekasetti

(STEPHEN) no sa nosa sano naso (JELENA) sa sa sano ja noja noja tuli

(FAUNI) and dna sano offon

(JELENA) kiva vika pomo mopo sano ropoporo

(STEPHEN) ekso onks eks veks sano muuan exkottarainen

(JELENA) toko toko sano kotolintu (STEPHEN) koto koto sano lehtoskoto

(FAUNI) pal pal muuttajia ilmassa sano pulu pallolandiassa

(STEPHEN) a-honk brot brot rat rat rot-rot-rot knang-ang-ang rrot rroak ga-ga-ga kjo-jo-jo

kajajak klik-klik-kli kjik-jek kuju ku ju jy sano hanhi (JELENA) varpunen on varpunen sano varpuspöllö

(FAUNI) cugu cugu sano wimme junassa (STEPHEN) alli susi penikka veturi sano cugu wimmestä

(FAUNI) nyt on hyvä ilma nyt on hyvä ilma sen minä tiijän sano peippo vaan

(JELENA) heponen on yökalassa suomentaja sano "hebban olla uogalasta"

(STEPHEN) tik tik sano hevosmiehen kopratsu (FAUNI) tzirp tzirp sano sulakkeet

(STEPHEN) keskeltä suuta ajatus syntyy sano tzara pimeässä

(JELENA) ole sika rukihissa sano vompatti kumkvatissa

(FAUNI) mum mum sano yksinäinen maisteri musiikissa

(STEPHEN) ääni sielun peili sano mersu (JELENA) lintumies on lintumies sano lintunainen

lintuautossaan (STEPHEN) syväkurkku vallan sano mololirkuttaja (JELENA) sua sua rakas sano

sakar savol (STEPHEN) jos niin hyvää tekkee jotta sano heh kuttaa (JELENA) kikkeli kukkeli kuk

kuk kuppeli sano vares kävelyllä (STEPHEN) kor korol korko sano gorgo (JELENA) til tal til tul til

men sano parus major (STEPHEN) tili tuli tili meni sano tintin kääntäjä parkumajurista

(FAUNI) rokia roskata sano rokkaaja (STEPHEN) valivali sano minäminä

(JELENA) vedit shit valtimeon sano suom keinuperinnet paraillaan

(FAUNI) sano jos hyppää tikkana ei tule vahinkoa veteen

(STEPHEN/JELENA) suo loppu kerran kuolossa sano autuas turve voimalassa

(*suihkukone nousee*)

2. Lentokenttä

JELENA (*int. kenttäkuulutus mummona*)

yhdesä yhteisesä lintujen kokouksesa sää oli hywä näkywyyttä yli 10 km ja pilwikorkeus yli 5 000 jalkaa kun ruotsalaisen operoima saab-tyyppinen ilma-alus oli lähdösä aikataulunmukasele reittiwuorole saaden nârmaalit rulausohjeet kiitotielle 12 jonne se rulasi ja päällikkö aloitti lähtökiidon kun koneen eteen lensi parwi juuri enne kuin parwi tuli kiitotien pääle syöxyimme alaspäin ja hyökkäsimme ilma-aluksen eteen osan iskeytyesä koneeseen joka ei ehtinyt tehdä wäistämistoimenpidettä puolustuswoiman edesä asematasola tarkastettiin kone hawaiten wain toise tuulilasin pyyhkijän warren wääntyneen ja tutkakupuun tuli mustelma lisäxi useita werijälkiä sekä sisälmyxien jäänteitä ja höyheniä jotka pestiin pois yhtiön wirkkailija tiedotti asiasta wälittömästi toimistoon (skyways operation)

STEPHEN (*mustalaatikko; säröinen, diskantti c-kasetti takana*)

kun tapausta koskeva musta laatikko purettiin todettiin lennonjohtajan tarkastaneen katseellaan kiitotien mutta itse törmäystä hän ei nähnyt ainoastaan törmäyksen jälkeisen höyhenien pölyämisen seuraavana aamuna ruohikosta löytyi vielä neljä lorkkia

JELENA (*mustalaatikko lähempänä*)

lintujen lentoradasta päätellen on todennäköistä että ne olivat olleet lennossa jollain matalalla korkeudella ja haukan pelästyttäminä kerääntyneet yhteen tiiviiksi parveksi ja painuneet alaspäin tai jos olivat olleet maassa olivat juuri lähteneet lentoon hawaiten sitten lähestyvän haukan ja koska haukka on niiden luonnollinen vihollinen niiden kaikki huomio oli keskittynyt siihen ja siltä pakoon pääsemiseen eivätkä ne olleet havainneet lähestyvää lentokonetta

STEPHEN

asiantuntijana kuullun lintuja harrastavan henkilön mukaan lokit eivät istu ruohikossa ellei niillä ole siellä ruokaa saatavilla kuten sateen jälkeen lieroja ja yleensä ne viihtyvät paremmin kestopäällysteellä tosin ei ole suoritettu tarkempia tutkimuksia heinikon pituuden vaikutuksesta lintujen esiintymiseen

JELENA

lisäksi kiitotie 12 lähestymislinjalla sijaitseva ulkoilualue on säilytetty kaivamalla sinne suuri lammikko mikä on lintuvaaran kannalta huono ratkaisu vaikka tarkasti ottaen ei lammikon vedessä uiva lintu ole vaarana

STEPHEN

lentoliikenteelle vaan lammikosta tai lammikkoon matkalla olevat linnuthan nähdessään lammikon eivät tiedä onko siellä niille ruokaa kalaa kasveja pikkueläimiä ennen kuin ne käyvät siellä etsimässä joka tapauksessa tällaiset lammikot aikaansaavat liikehtimistä lammikoiden tuntumassa ja näin ollen kiitotien lähellä ja ilma-alusten käyttämissä korkeuksissa

JELENA

jos lentokentän alueella esiintyy lintu kunnossapidon henkilökunta karkottaa sen ajamalla autolla kiitotietä pitkin ja tarvittaessa ampumalla haulikolla jota voivat aseenkantoluvan ja metsästyskortin omaavat tarvittaessa käyttää lintujen karkotukseen karkotusta voidaan suorittaa myös käyttämällä karkotuspaukkuja jotka ovat haulikolla ammuttavia vasta kohteessa paukahtaen räjähtäviä ammuksia

STEPHEN

lintu on oppinut nopeasti tuntemaan karkotustoiminnassa käytetyt autot ja autojen poistuttua se palaa takaisin joskin jos autosta ojentuu esiin aseensa piippuja lintu katoaa nopeammin karkotusta on suoritettu myös kaasutykeillä mutta teho on ollut heikko koska lintu tottuu niihin nopeasti

JELENA

ilmailumääräyksen liitteenä olevissa lomakkeissa ILMOITUS LINTUJEN TÖRMÄYKSESTÄ ILMA-ALUKSEEN ja TÄYDENTÄVÄ LINTUTÖRMÄYSLOMAKE mainitaan kohdan lintulaji huomautusosassa *jos ainoastaan höyheniä tai untuvia on löydetty lähetä ne mikroskooppimääritystä varten osoitteeseen ilmailulaitos lentoturvallisuushallinto* tässä tapauksessa tarkempaa määritystä ei tehty koska huomautus “ainoastaan höyhenistä tai untuvista” ei tullut kyseeseen kun käsissä oli pari jättesäkillistä tavaraa

STEPHEN

kaikista 32 lokista ja yhdestä haukasta saatiin analysoitavaksi ainoastaan 9 lokin kyynärsulkaa ja 1 peitinhöyhen joiden mukaan on tunnistettu puolitoistavuotias harmaalokki

JELENA

parvi on siis saattanut olla harmaalokkeja mutta niiden parvi lentää harvemmassa muodossa kuin kalalokkiparvi ja tässä tapauksessa parvi oli ollut hyvinkin tiivis koska niinkin moni lintu menehtyi joskin sekaparvi on myös mahdollinen ja on mahdollista että lentokentällä nykyisin ajoittain esiintyvät häiriöt ovat kaatopaikan vakiosiaakkaita matkalla sinne tai sieltä pois yhdyskunta on sittemmin karkotettu lentoaseman alueelta

(suihkukone laskeutuu)

3. Tupa

JELENA *(int. mummona; takauma)*

toisna päivänä oli kaikki nämät hyväin päivän junkkarit väsyneet kohmelosa tylyt ja surulliset kyhkynen sitä vastaan oli riski ilonen ja raitis kuin ennengin ja kuunteli pahaxumata kaikkia niitä herjäxiä kuin toiset hänelle sanoit hänen poisolemisensa tähden ja tytyi wastata ettei huwitus ja ilo seiso yhdes huikentelewisea remahduxesa waan yhdes aina olewasa mielen lewosa ja yhes täydellisessä sydämmen puhtauseda

STEPHEN (*int.uutisstudio*)

muistatko että pidin sinua sylissäni kysyin poikaseltani

muuta en isästäni muistakaan sanoin

4. Pesä

JELENA (*ext. kevätmetsä; takauma*)

kuumenen kun myönnyn vilulle
toinen on nälkä joka tulee eteen vaikka takaa en näe
ei kuulu tai yhtä vähän höyhen siipisulaksi
jos en kuumota
jos munat pääsevät pakoon jos jäähtyvät kuin hengitys nokassa
jos nyt nokka on silmien edessä:
joka hetkessä edessä:
josta edempänä valuu viileämpää kurkun alle
suhinaa vettä tai myrskymärkää
suojattomassa ilmassa silloin kun en
kun en paina mitään
tai silloin kun painan kaiken siementen tasaisella
jossa ei pääse varjoon piiloon muualle kuin maan alle kuuluvaksi ma
madoksi ääni pelottava ääntää niskasta yhtä nop
nopeasti kääntää varjo musta mustempi mustikkaa mus
suhattaa suhahduksella kirkaisee lopuksi vaikka loppua ei ole
on pakko älä pelkää
nuku uutta laulua kuuntele
on mun munat muna kivi nämä nälät lapset kovat
joille yksin olen jano metsä tai taivas joka ei osaa liikahda pilven puoleen
tai ruohon rinta ja oksien aallot unettava unettavasti unettaa
silittää sitä mitä tahtoo toistaa
ei tiputtaa pesästä pois myönnyn
kun jysiö rasahdus risu särö yksi:
kaksi kolme

STEPHEN

laulan laulan yhtä ja jatkuvasti monimitkaisemmin
emäntäni tyytyväiseksi pesäksi muniensa alle
varpunen myös saa elegian
silti en kerro teen sen mikä pitää

FAUNI (*int. kotipesä*)

kun menee hyvin hiljaa tylsää on

mitä varten emot on kun ne ei kestä kovaa huutoa

kun monta tuulta nousee niskaan vetää nokkaa sanaksi

vallattomat ei oo vakavia (huokaus)

koska murhe tulee ajetaan pois lauletaan mettiset

heti käy kävyt hyppi pellon laidassa lehmä loikkaa:

”umma ammuu”

(kaiku vastaa)

puu on puu puu puu puuna yksin puiden ahtaassa ja aukolla puu on puu
puhelee puille olen puu tai paa

(tietokone vastaa kaiulle)

paa jos tiedät miksi silmu ei puhkea jouluksi vaan helluntaina

FAUNI

puu on puu paa tarkkailee lintua joka kuvittelee puun puhuvan ilmettä
tavalla jolla puu vihelletään pesäksi

niin soi tintin naapeli

FAUNI/tietokone/kaiku

vaan paa laulaa
aa maamma armas aa tanne jaakaa tahkaa taalla pasa

5. Talo

FAUNI *(int. robottina, taustalla televisio)*

minä olen dada lintu sähköistä puhetta olenko minä minäkin

JELENA *(lausuu leinona)*
ruisrääkän laulurenkaat minun korvissani

FAUNI

myös paperia koska rypistyn do do da da teep päs se ruudulla

JELENA
yö tänä kesänä kaikki surevat kirkastuu

FAUNI

ääneeni tulee uusi sävy kun rypistyn minä olen dada lintu

JELENA
ja woodsmoke? ajelehtii pitkin laaksoja

FAUNI

sähköistä puhetta olenko minä minäkin myös paperia koska rypistyn

JELENA
minä en naura tai en sureta tai huokaus

FAUNI

do do da da teep päs se ruudulla ääneeni tulee uusi sävy

JELENA
metsän pimeys hengittää lähellä

FAUNI

kun rypistyn vanhenenko teep päs se ruudulla do do

JELENA

pilvien punainen jossa pesualtaat syvällä

FAUNI

da da minä olen dada lintu sähköistä puhetta olenko minä

JELENA

siniset tuuliset mäet unessa

FAUNI

minäkin myös paperia koska rypistyn do do da da teeppäs se ruudulla

JELENA

vanamon tuoksu vedet varjostat

FAUNI/JELENA

näistä minun sydämeni joka oma laulu tehdään

(lintu laulaa television häkissä)

STEPHEN *(int. verkkouutisia)*

on yleinen metsien lintu aina amazonin rajoilta muurmanskin perukoille sopeutuen vähitellen myös kaupunkimaisiin olosuhteisiin *corpus corbus* on muniva ja hienohipiäinen selkärankainen jolle siivet antavat valtaosan sulan lentokyvystä linnun muutoin ollessa muiden nisäkkäiden tavoin tasalämpöinen mutta mieluummin sisätiloissa jossa se kuoriutui hirmuliskosta kriitikkokaudella jalostuen miljooniksi yksilöiksi jotka pyrkivät olemaan monimuotoisin maan päällä elävien selkärankaisten ryhmistä ja senkin takia **luusto** kevyt ja usein ontto sisällöltään poikkeuksena lentokyvyttömät kuten kivitaskut joita materiaallinen painaa alaspäin myös jatkossa **selkäranka** koostuu nikamista joiden määrä ja joustavuus vaihtelee ruokintapaikan mukaan niin että esimerkiksi untuvikolla on 35 nikamaa ja sulkasadolla täysilaari 56 mikä mahdollistaa syvemmät kumartelut nokkaa käytettäessä monipuolisesti jäykissä taikka liukkaissa kenttäolosuhteissa jossa linnun keuhkot ovat yleensä sitä riutuneemmat mitä suurempana pidetystä laatelijasta on kyse tosin kaikilta liitelykyvyttömiltäkään tuo tietyissä tilanteissa rykimistä muistuttavana ääntelynä ilmenevä nokkimistauti ei puutu mutta heidän jätöksiiään on vaikea erottaa muusta materiaalista yskösten puutteen takia tarkemmin tutkittaessa **pääkallo** pallomainen ja tyhjä mikä mahdollistaa kevyet lennot sisäpiirissä ja ulkopuolella silmäkuopat ovat hyvin suuret niiden sisällön ollessa erinomaisen liikkuva koska elinehtona ovat tarkat havainnot kilpailevien lajitovereiden liikehdinnästä juomassa taikka ruokapalkalla ateriatilanteissa näin ollen corpuksen toinen **jalka** on kehittynyt muiden ruumiin osien kustannuksella mitä moninaisempien kuvioiden toteuttajaksi ja vaikka vasenjalkaisia pidettiin pitkään degeneroituvana haarana myös oikeajalkaiset pyrkivät astumaan viisi senttiä maan yläpuolella toisin kuin muut pintalinnut eli liitäjät (*melanita füsca*) ilmatöissä linnun **lihaksisto** kehittyy surkastumalla niin että ylemmäs yrittävät kuolevat nuorempina ja alempana yrittäviä ei enää jakseta nostaa kaapin päälle kuten kipsiä marmoria tai pronssin kyseessä ollen **mahalaukun** koostuessa viinistä ja viinasuolesta jotka yhtä pitkiä molemmissa tapauksissa kuitenkin niin että niin sanotusta viemärisuolesta on suora yhteys jalkaan joka nostaa linnun kattoon ja laskee kloaakiin **viemärisuolen** katossa lähellä kloaakia on *kirroo*-niminen *si*-elin jossa tapahtuu kellastuminen patinaksi josta klassillinen haarauma tunnustetaan virtsan ollessa musteen värjäämän väristä ja aiemmin mainittu nopean lentäjän tunnusmerkki rasvamaksa huomattavasti suurempi kuin lentokyvyttömiksi tuomituilla kantapääastujilla joista nuoremman polven tunnistaa silmistä jotka

sijaitsevat suoraan eteenpäin kuten pöllöllä mutta se pystyy kääntämään päätään salamannopeasti 180 astetta ennestään tuntemattoman koiraan uhatessa **kosioreviiriä** jolla vanhempien ja joidenkin nuorempien naaraiden kohdalla on kiikaroitavissa niskan jäykistyminen koska sivuille ei tarvitse vilkuilla jos kyseessä eivät ole omat sivut tai makuaisti joka on kehittynyt eri tavalla kuin ihmisellä joten sitä emme oikein pysty vertailemaan paitsi että elävää ravintoa syövät tarvitsevat vähemmän vettä kuin kasvisyöjät jotka vetävät kuin sienet ja tahti pitää pysyä säännöllisenä johtuen **kielestä** jonka oltava hyvässä rasvassa ja toimitettava suunnilleen samaa virkaa kuin nisäkkäiden kieli joka rakenteeltaan on tavallisesti nuolenkärkimäinen ja kova kiinnittyen leveämmästä päästään jäntevään pilkkalihakseen ontossa pääkallossa joskin jossain määrin poikkeuksellisenä on nähtävä kieli joka on ohut ja hyvin pitkä ja kiertynyt pääkallon ympäri sitä koskettamatta mikä taas on käsitettävä normaaliksi ryhmäsoitimen merkiksi josta vasta muninta alkaa **haudonta-ajan** vaihdellessa kaksimunaisten äärettömästä munattomien yhdeksään kuukauteen poikasten kuoriutuessa kuitenkin yhtä aikaa ja kehittyessä suunnilleen samaa tahtia kunnes kuivan kauden sattuessa ja janon yllättäessä muut poikaset joutuvat veljen tai sisaruksen suuhun ja edessä on muutto sisäpiiri-ilmastosta kreikan hämäryyteen **paluumuuton** laukaisee kuuma syyskausi jonka edellytysten turvaamiseksi on laadittu liikenneturvallisuuden pitkän aikavälin tutkimus ja kehittämisohjelma lintu

(lintu laulaa häkissä, konesade kohisee kuin kaupunkimeri, näppis rätisee, lokki ja autot ajavat päälle. tauko eli moottoritie kuuluu vielä)

V FONOGRAAFI

1. Menneisyys

JELENA (*int. mummona; takauma*)

minun lapsena ollessain neovoi marikon marjakatit
ne kuin aholla oikein sätkätti niin siellä päin oil marikko
missä ne oikein pitt sätinättään niin sinne lähettiin ja sieltä löytyi marikko

STEPHEN (*pappana*)

miten hitaasti kurkku aukeni maailman ruusuksi apinat jäivät puuhun
mörisemään kun ihminen opetteli savannilla kävelemään puhumalla

hyvin oppi kirjoittamaan saveen paperi kukki kurkut kuivuivat kirkastuessaan ja lörpöttelijät kukista
saatiin lintuhäkkiin viihdyttämään mykkiä karvakuonoja jotka mossaavat muistoja hiljentyäkseen
yksiössä

miten hitaasti hyvästä ilmasta rahisi hiekkaa hampaisiin
onneksi kurkuille kaadetaan öljyä vedeksi
sisulla afrikanpapukaija nousee ruudusta penkin päästä kasvaa kukkuu

FAUNI

meidän savannilla vesi solisee puut kantavat varjoa niin lähellä maata että yletän oksilta omenia
nuotiksi

STEPHEN (*pappana*)

laulukas olih maa alma ataa ensiomenat pallomeren kuulaat valmista siideriä
ja tulimme tarhaan puiden
varpuset tanssivat talon auringon tanssivat

FAUNI

kivenpainoiset pilvet päästivät siivet irti metriset tuoksut
lentoon neiti voikukka tsirp rouva kesäheinä tsirp

STEPEHEN (*pappana*)

”tsirp” valo mustarastas jysionä riihen taka niin meiltä hävitään

JELENA (*mummona*)

”niin riihen taka riihen taka meiltä hävitään kun lähdetään”

FAUNI

ottajaesen suurnoojaesen suventajaesen
 sikkijäesen suorijaesen tuuvit taajaesen
versojaesen viihyttäjäesen vualijaesen vua

et olis antan na volliä vii rutell näet tuumia mittaell a näet asj joeta murhettu a
a näm ovat tiiri turhaat tuumat ar voo mattomat jos oesit antana a
aat telemat synt ynys syntymät tä kuolis kuolemat ta ni a
 niiri kallis minuk kantajae see armas minul liekut telijaaesee
a lempee miul lykkij jäänä marjasemp minuk kylyk kyseeni
mullos semp minu nuap puriini (*rah rah naa*) **ilimikalama**
 vae vuav ni luulit ta ova iilok kaapat ku työ nii kuppeloet te
vua min nuu nii poltt teloo taetaat olla ikii kaapat taetaa olla ikilaavat ku
ku ja min näe niiri tä kaikkee sulloittele salas sas sannoin viel jo mittee kai kkeeh
 herkuttelin he heltehim hermoem kaekkee lepyyt teellin ku a
kaeke huomest a kaeke öyl lööstä jatkuvast laettelem laetoeh
a ku aen vua kiinnit telen kiilo taekoj ja

2. Nykyhetki

FAUNI (*int. tavaa nettiä*)

marjakatti on toukomettisen sukulainen ja kansan uskon mukaan se on sapeton lintu joka ei koskaan
vihastu eikä hätyytä toisia vaan neuvoo parhaat marjapaikat kolmesataa vuotta jos ei tule vahinko
 kerran kun vanhemmat ajoivat lapsensa pyhänä marjaan ne muuttuivat siellä metsässä
jokainen mustalaatikoksi eli taivaanräkätiksi
 kuka keksi blackpoxin kysytään nyt mistä kurkusta lauloi musta niin musta laatikko boxtrottia
ennen rastas osasi puhua ja vastasi kans
lapsena kuulin sanottavan loota musta lauloi poksrottia niin kuin taivaan vanki vuohiräkätti taivaan
käkätti sanovathan ne pääskysenkin laulavan niinkin viluttaa viluttaa sit lit sitlit voi perrrrkelee
 mutta mummot kertoi että mynämäen puolessa sanotaan mustapoksia taivaanräkätiksi joka
panee että törö törö tiit ja toisinaan se toistuu hutsun lutsun vähän niin kuin ennen on tavattu tai
vanhat sanoivat raunioruntista joka huutaa pellonojassa selällään kuten tapinkiertäjä muinoin ja
tästä uskomuksesta johtuukin sanonta ryypätään ryypätään vaan pojat koska räkätti on rukiissa se
lupaa hyvää suurusvuotta samalla tavalla kuin tuulenkoinaaja naukuu poutaa taivaalle
 ja jos joku on oikein nätti ja iloinen ja vikkelä huli sanotaan on kuin taivaanräkätti ja jos
taivaanräkätin näkee ensimmäisenä aamulla pitää pestä silmät ettei tule koko vuodeksi liian
iloiseksi ja hyvä lauluääni niin kuin karpalon syöjälle se verestää kurkkua
 syksyllä taivaanräkätti ja muut poksrotat matkustavat kurkien siipien alla vesien taakse
lintukotoon ja visertelevät mennessään
 ennen lähtöään se siunattu lintu laulaa tui tillii tui tillii ja kuuleman mukaan se ennustaa
turvallista talvea tavan kalamiehille jotka vanhastaan tietää että marjakatin kielen päätä samoin kuin
hauen hammasta pappa käytti matikkakeitossa ja käärmeen pistoksen parantamiseen
 kun marjakatti laulaa niin kuin kissat naukuisivat puussa tissiä niin siitä yhdeksän viikkoa
sataa pysyvän lumen

JELENA (*int. mummona*)

närhi jatko n'okintuah, a tijani sillä aikua keksi uusie keinoja. Hiän lenteli ympäri närhie, lähene siih
ta tuas olkoni ta koko ajan niin lujasti circetti, kuin suinki voi.

STEPHEN (*päälle*)

ikkunalaudalla tärisee lumi alla autoileva puu savuaa

JELENA (*mummona*)

tämmöistä mänyö ei kestä hil'aseh tottunut korven elätti. Se hypähti lentoh ta mäni mänöjäh.

STEPHEN

äänen varjo kaiku valokuvassa

(*pappana*)

minun lapsena ollessain lintu nimeltä marjakatti ne kun oikein jyrisi niin siellä päin oli rahaa sinne lähdettiin sieltä löytyi loma

joki ruostunut rautalanka hymy suhina kaisilikossa teräsvillaa

JELENA (*mummona*)

kylläpä siinä oli rohkie tijani, piätteli ämmö. Hiän tuli pihalla ta toi sankarilla lisyä ruokua. Ämmö ripotteli suurmua ta saneli näin

(*naisena*)

ei marjakatti vaan musta laatikko ennustaa varmasti kuin vallankumous ristiretki puolesta

jää avaruuden valo kohinoiden luut haravoidaan rannalle josta lintujen äänet eivät kuulu ovat karanneet tai löydetään sydämen kuultavuudessa hiljaisuuden valossa valppaassa pääskyt tuovat kuten lokit meren paju järven

lintuvettä pyörän pinnoissa

(*mummona*)

tii-tii, tijaseni vati kuti, varpuseni, tule pois syömäh

(*lintu laulaa häkissä*)

3. Mielivalta

JELENA (*int. repii muistoja*)

on ollut vuosisatoja eurooppalaisen ajattelijan että taiteilijoiden innoittaja **van goghista matissen** kautta **hemingwayhin** lukemattomat legendaariset muistot kertomukset ja tunteet ovat palanneet satamaan kotiin ja kentille tuon taskukokoisen kaverin ansiosta ennen kuin ne ovat muokkaantuneet kuuluviksi säveliksi kuviksi ja kirjoiksi tässä pitkässä perinteessä joka näkyy esimerkiksi **bruce chatwinissa** hän pysähtyi aina pariisilaisessa puodissa rue de l'ancienne comédiella mustakurkun varastoja täydentääkseen ja siitä muodostui kirjailijoille lähes uskonto kuolemaansa asti omaksi

pyydettyyn mustakurkkuun kuuluu sulkien numeroiminen yksitellen käytetyiksi ja kurkun omistajan nimi osoitteineen varmistaa että kynitytkin yksilöt palaavat omistajilleen eri puolilta maapalloa voimakkaiden elämysten jälkeen jolloin unohdus saattaa vallata sivistyksen onneksi hän on muistanut mainita siitä myös mahdollisille ystävilleen kuten patagonialaiselle **sepulvedalle** joka lähetti mustakurkun allekirjoittaneen luvattua setelit ennakkona eikä liene epäilystäkään että tuolloin mustakurkun paluumuuton todistaja tilasi sata mustakurkkua lisää ulkolintujen harrastuksen kannustamiseksi australiassa nekään eivät riittäneet siperiassa päin mustakurkkujen kanta on elpymässä joten pian ne ovat täällä kuvioimassa maisemaa avaraksi ja edestä tämän päivän nomadin taskukokoisilla jäljillä kukin ottaa lipun hankkimalla oman mustakurkun täytettäväksi ja hyllyyn todistamaan tarinoita ja pitkään totuutta african mustemmasta yöstä ja kahvista mustasta musta niin se laulaa katso sillä silmällä mustakurkkua niin saat kiinni kertojan ja ääntä muistellessa on hyvä lihavoida nimeensä mainio kuunnella aito mustamaalajaan muste musta

STEPHEN (*int. tietokone avautuu*)

tehtävä ota jääpala väärään käteen ja kirjoita metsän-

FAUNI (*kirjoittaa kysymyksen ja saa vastauksen koneäänellä*)
”vitsit autoilijoiden selitykset tullessani kotiin ajoin vä”

STEPHEN

kirjoita metsänpuolimmaisella paikat joissa olit onnellinen

FAUNI

”tarkoititko puolimmaisella paikat joissa olisi onnellinen kaikkia”

STEPHEN

sänky koti säe suu muu toisen

FAUNI

”tarkoititko sänky koti sä suu muu toisen www.rakkausruno”

STEPHEN

suu puu kuusi isokuusi lähde lampi

FAUNI

”tarkoititko suu puu kuusi iso kuusi lähde lampi”

STEPHEN

järvi

FAUNI

”järvi-suomen portti tietoa yhtiöstä”

STEPHEN

saari

FAUNI

”parikkalan kunta perustiedot”

STEPHEN

mänty

FAUNI

”mänty mänty on”

STEPHEN

mäntysaari

FAUNI

”merimelajat”

STEPHEN

tanssisaari

FAUNI

”välkommen”

STEPHEN
orivesi luokka

FAUNI
”kartta”

STEPHEN
musiikki

FAUNI
”free”

STEPHEN
jää luistin jäässä

FAUNI
”oul”

STEPHEN
lumi tie heinikko

FAUNI
”ka”

STEPHEN
kaatopaikka kieli koivu sana vittu

FAUNI
”t”

STEPHEN
*pihka metsä sammal sammalikko
suo katu tampere tori pispala
helsinki kuopio kouvola amerikka
romania ravintola pub
viina kauppa market hissi
auto bussi juna englanti ruotsissa
suomi venäjä komi hautausmaa
kirkko
navetta
karjakeittiö
lato
niitty vene riihi
aitta
nurmi nurmikko*

(sanat satavat tietokoneen havinassa; kaupungin kohina)

VI VISERRYSKONE

FAUNI (*int. sairaala, hengityslaitte puhuu kuin putkesta*)

m t n h i e p t ä e g t ä e t s o h l a l u a a t
i e i m s n i ä h n i t ä t ä e n i j a a l m t a

STEPHEN (*letkuissa*)

kirjaimellisesti viimeisen sanan ihmiset kertovat kuvailemalla rajat kumoavaa siirtymätilaa hiljaa
mutta nopeasti äänenväriä värinä vihreä *roso* kurkussa LE GRAIN DE LA VOIX

leek rain delaa **voiks** vaan

leikki sade kuollako vois jos lauluissa ruumiin liha näyttää kielen

JELENA (*visertää häkissä*)

(leipätekstin **lihavointi** tarkoittaa äänestäjän akustista äiti!peiliä, *kursiivi* erityisen korostunutta
huojuvan hidasta vibratoa ja VERSAALI laulajan ohimenevää falsettia eli kiksiä)

STEPHEN

runojen linnut eivät sairastu

JELENA

ne ovat jo sairaita tai yhtä terveitä kuin sinä

STEPHEN

minun silmittömyyteni epätarkka ihoni ihokas pysäyttää linnun linnuksi puun puuksi

minä olen tuo kana joka on joutsen jonka tappamisesta ilmaan saamme kiittää korviesi nautintoa
käteni kovuutta kynää jonka ilmestyminen on ennustanut kuolemaa kuin kotkat

JELENA

(o o) ole avoääntiö avaudu suojaattomaksi suuksi nauti ympäröivää puhetta *gege*
gigi

gogo gogoo mene mene ole ELÄ soilu soi kuuLUU

slobo *slibo sliibo sloibo sloippa sloippeli sloveli sloppo*

sopo **slobo** *slopanen sloipoinen sloipuinen slopomas slopmandi slopumus*

slobo *slobaisa dan slobsun slobsaan umma ammu dan*

sloo slo po po poik

slui sluiika

slu slut **slobo**

loikainen luisas slobbi

kloppispoiko

slobo siipattaa siipettää sippes
siibolind **slobo**
eräs pien kahlaaja **slobo**
lintuunen rakas
kaigil poigone runo

FAUNI (*tavaa*)

“ru no” k i k ara lel ele rar iki retlak

JELENA

”k i k ara lel ele rar iki retlak” KAL TE RI taittuu teestä tällä kielellä silti pitää tauotta molemmin päin kiinni maata taivasta taivaasta ja vasemmalta oikealle oikeasta vasempaan idästä sekä lännestä ilmassa taivaan vankilassa

elävät kurkut laulavat rivit rivi riviltä ja rivien välit agricolaa tauotta aakkosten suut napsuvat kuivuutta tiiliskivet tallettavat sellissä tiiviinä palstoina muistuttavat muistia ilman huoripukkia palstan äpäri joi sen teen taittoi sen veen söi sit teeveen siitä tuli verevä aivan notkea vallan liukas kiinalainen musta märkä rakeinen yhtä pehmeästi värähtelevä kuin kaula kurkku kuono suu

STEPHEN/JELENA/FAUNI

”k i k ara lel ele rar iki retlak”

(*hengityskone aaltoilee*)

JELENA

már mör mori murep terttu lintuja sätisee kattia

STEPH

EN (*huonossa hapessa*)

röh röh ääh tuumoo merj tuumoo levveesti loruja on linnul laalut
tähä verrate rastaar raksutus valetta

JELENA

kiivetä kumminkin komia kottarinen kuultaa kuvottaa kärkäs

STEPHEN

yllä yksikään ikisuomi

kato kuusi kato samaan aikaan kun suksi hävisi unkarista

JELENA

kato vesi kato samaan aikaan kuin pyörä ennustaa varis varistaa äne ääni rännillä

STEPHEN

kule kuule kulo kuulosalla

JELENA

kuuluvilla kuluvilla kuulosilla kulo kuule kulki

samaan paikkaan kuusi kuin suksi katosi aika pyörä vesi unkarin ihminen luineen

FAUNI

miksi maailma on sana vaikka jumalat loi puut ja kiven soimaan

STEPHEN

pidä meitä turvissas silmät herrana

JELENA

kuulo on kuule konsti jonka tapoja tuskin tutkittu heikosti litteroitu suu

FAUNI

miten linnun pitää lentää häkkiin että se laulaa

JELENA

uske usko tuules tuval oksal laulu lintuaa

linnuslintu linnuslintuna et ole vanki suvun vallan vaan ilmaa

STEPHEN

jos maan kielen halut vois muuttaa takaisin korvaan korviin tai sinne alkaa jalata jalalta toiselle

ruumis maistaa tuoksun valssin polun

kuka tulee kylään maan päälle kun joku joutu on vasta menossa ovelle kohti keittiötä jossa mehukas

katti puristelee sinimarjoista paratiisin höyryjä

JELENA (*kyynelvetesi visertää*)

jos satunnaisääntelyä kuten autoja kajetta keitetään kokoon kunnes nopat pyöristyvät

korvakastikkeessa

(*kone hengittää*)

STEPHEN

onnellinen päivä

FAUNI

linnun omistuskirjoitus puuttuu

JELENA

täysi yö

STEPHEN

kattokäki puinen lintunen kukkuu kun ihminen nukkuu

FAUNI

laulu linnun lahja

JELENA

tuo tuntee suorasuut näyttää sen liikkeit eteen kuulee takana ultraviolettia kalmoa

FAUNI

lahjakkaan säveltäjän lahja on linnunradan laulua matkiva hiljaisuus joka toistaa taikaa taikakaava

STEPHEN

aari metsämaariaa zubrowkassa

sana ennen sanaa joka on oloa tai millaista on oli

ei lajia ei paikkaa nuottia

kun sanon katoaa hakasiipi hevostkomppi kattokäki

kun synnyttän saan aikaan nimen

lintu kuolee linnun lahja on loppu

FAUNI

loppu on työtä suorasuiden toista yötä

(*tauko*)

STEPHEN

kerro

JELENA

kerro jos kerrot samassa maailmassa

FAUNI

samassa maailmassa kuusten pitää jäätyä metsässä että ne ei rapise jouluna

JELENA

ei rapise jouluna

ja eteläkuusi muistetaan niin kauan kuin laulujen linnoitus kestää

– Loppu –

KERTO

I Talo: sisältä ja ulkoa

1. Yö
2. Aamu
3. Päivä
4. Ilta

II Sade

III Meri

1. Rannalla
2. Saarella

IV Black pox

1. Studio
2. Lentokenttä
3. Tupa
4. Pesä
5. Talo

V Fonograafi

1. Menneisyys
2. Nykyhetki
3. Mielivalta

VI Viserryskone